

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/29/2021
Identifikačné číslo spisu: 1020201664
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1020201664.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 1667/14, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Ján Tkáč, advokát, Hrnčiarska 29, Košice proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Tomášikova 46, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: OU-BA-OOP3-2020/099091-003 z 14. septembra 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/275/2020-34 z 17. februára 2021, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 98 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu z 30. novembra 2020, doručenu toho istého dňa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-BA-OOP3-2020/099091-003 z 14. septembra 2020, zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného (vrátane rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré mu predchádzalo) a priznania nároku na náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že za neho na krajskom súde koná a zastupuje ho jeho člen: JUDr. A. B., ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a je poverený žalobcom na podanie (spísanie) správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní o podanej správnej žalobe pred správnym súdom v predmetnej právnej veci. Potvrdenie o požadovanom vzdelaní a poverenie pre člena žalobcu v zmysle § 49 ods. 1 v spojení s § 182 ods. 2, § 489 SSP preukazujúce vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa JUDr. A. B. však krajskému súdu nepredložil, keďže prílohy obsahovali len neoverenú „obyčajnú“ fotokópiu diplomu - potvrdenia o požadovanom vzdelaní JUDr. B..

3. Žalobca teda podľa krajského súdu dostatočne nepreukázal splnenie podmienky podľa § 49 ods. 1 v spojení s § 182 ods. 2 písm. a) , /alternatívne/ b) SSP (výnimky § 49 ods. 1 SSP za bodkočiarkou

týkajúcej sa výnimky z povinného právneho zastúpenia žalobcu advokátom v konaní pred správny súdom), pretože k žalobe nepriložil splnomocnenie pre advokáta alternatívne potvrdenie o požadovanom vzdelaní člena žalobcu a poverenie pre člena žalobcu na podanie správnej žaloby a zastupovanie žalobcu v konaní pred správny súdom o podanej správnej žalobe, prevedené do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo v podobe originálu, prípadne úradne overenej fotokópie.

4. Vzhľadom na uvedené krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2S/275/2020-24 z 14. decembra 2020, podľa § 59 ods. 1 až 3 v spojení s § 182 ods. 2 a § 49 ods. 1, § 97 a § 98 ods. 1 písm. f/ SSP, vyzval žalobcu, aby spôsobom bližšie špecifikovaným v predmetnom uznesení, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, doručil správny súdu splnomocnenie prevedené do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo predložil originál, prípadne úradne overenú fotokópiu splnomocnenia udeleného žalobcom zvolenému advokátovi na podanie správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní pred správny súdom alebo potvrdenie, že žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správny súd koná alebo ho zastupuje má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a poverenie pre tohto zamestnanca alebo člena žalobcu na podanie (spísanie) správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní o správnej žalobe pred správny súdom v predmetnej právnej veci. Citované uznesenie bolo doručené (priamo) žalobcovi dňa 16. decembra 2020 v dôsledku čoho lehota na splnenie uvedenej povinnosti uplynula dňa 31. decembra 2020. Následne žalobca dňa 4. januára 2021 predložil krajskému súdu „obyčajnú fotokópiu“ poverenia pre člena žalobcu (okrem iného aj) na podávanie správnych žalôb a zastupovanie žalobcu v konaniach pred správnymi súdmi.

5. Krajský súd konštatoval, že žalobca nereagoval na vyššie uvedené uznesenie včas a uloženú povinnosť nesplnil (nepredložil splnomocnenie prevedené do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo originál, prípadne úradne overenú fotokópiu splnomocnenia udeleného žalobcom zvolenému advokátovi na podanie správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní pred správny súdom alebo /alternatívne/ potvrdenie, že člen žalobcu, ktorý za neho na správny súd koná alebo ho zastupuje má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a poverenie pre tohto člena žalobcu na podanie (spísanie) správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní o správnej žalobe pred správny súdom v predmetnej právnej veci).

6. Krajský súd konštatoval, že nedostatok preukázania plnomocenstva treba považovať za nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie č.k. 2S/275/2020-24 z 14. decembra 2020, obsahujúce výzvu na predloženie „riadneho“ plnomocenstva t.j. splnomocnenia prevedeného do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo originálu, prípadne úradne overenej fotokópie splnomocnenia udeleného žalobcom zvolenému advokátovi na podanie správnej žaloby a na zastupovanie žalobcu v konaní pred správny súdom v predmetnej právnej veci alebo /alternatívne/ potvrdenia, že žalobca (jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správny súd koná alebo ho zastupuje) má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a poverenia pre tohto zamestnanca alebo člena žalobcu. K tomu krajský súd ďalej uviedol, že procesným dôsledkom neodstránenia nedostatku podmienky konania - nedostatku preukázania plnomocenstva - je odmietnutie žaloby a keďže žalobca nedoložil riadne splnomocnenie pre advokáta v intenciách citovaného uznesenia, ale ani potvrdenie o požadovanom vzdelaní člena žalobcu a poverenie pre člena žalobcu na podanie správnej žaloby a zastupovanie žalobcu v konaní pred správny súdom o podanej správnej žalobe, prevedené do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo v podobe originálu, prípadne úradne overenej fotokópie, pričom bol na odstránenie tohto nedostatku podmienky konania krajským súdom vyzvaný a o následku nesplnenia uloženej povinnosti poučený, krajský súd postupoval v súlade s § 98 ods. 1 písm. f/ SSP a žalobu odmietol. K tomu ďalej krajský súd dodal, že SSP pri márnom uplynutí lehoty určenej vo výzve na odstránenie nedostatkov podanej žaloby spočívajúcej v nedostatku preukázania obligatorného právneho zastúpenia žalobcu neumožňuje opakované (ďalšie) poskytnutie lehoty.

7. Krajský súd uviedol, že ustálená súdna prax vyžaduje predloženie plnej moci v origináli, resp. vo forme úradne osvedčenej fotokópie, nie však vo forme obvyčajnej fotokópie, pričom táto požiadavka je odôvodnená právnou silou ktorou disponuje originál plnej moci. Vo vzťahu k posudzovaniu obvyčajnej fotokópie plnej moci na účely súdneho konania, tejto súdna prax nepriznáva žiadne právne účinky.

Ďalej uviedol, že v prípade transformácie listinného dokumentu - splnomocnenia podpísaného účastníkom - do elektronickej podoby bez podpisu zaručeným elektronickým podpisom účastníka a vykonania zaručenej konverzie, dochádza k strate účinkov pôvodného listinného dokumentu rovnako ako pri vyhotovení obyčajnej fotokópie z originálu listinného splnomocnenia. Krajský súd poukázal na § 23 ods. 5 písm. a/ bod 1. zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o e-Governmente“), podľa ktorého: „Okrem spôsobu podľa odseku 4 sa oprávnenie konať v mene inej osoby, na účely elektronickej komunikácie, preukazuje aj elektronickým dokumentom obsahujúcim jednoznačnú identifikáciu konajúcej osoby, osoby, v mene ktorej je oprávnená konať, a rozsah oprávnenia konať v mene tejto osoby, pričom tento elektronický dokument musí byť autorizovaný splnomocniteľom, ak oprávnenie konať vzniká udelením splnomocnenia“. K tomu ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že autorizácia právneho úkonu v elektronickej sfére predstavuje vyjadrenie súhlasu s obsahom právneho úkonu ako aj s vykonaním právneho úkonu, aj elektronická forma plnej moci musí spĺňať túto minimálnu požiadavku stanovenú zákonom o e-Governmente.

8. V súvislosti s vyššie uvedeným krajský súd uviedol, že žalobca musí opatriť plnú moc v elektronickej podobe (teda aj takú, ktorá vznikla konverziou z listinného originálu) svojím zaručeným elektronickým podpisom, avšak keďže splnomocniteľ často nedisponuje možnosťou autorizovať akýkoľvek elektronický dokument (resp. technicky nie je možné autorizovať elektronický dokument dvomi osobami), nemohol by s prihliadnutím na požiadavku stanovenú v § 23 ods. 3 zákona o e-Governmente relevantným spôsobom splnomocniť inú osobu na zastupovanie v súdnych konaniach, preto sa teda z dôvodu zachovania právnych účinkov plnej moci na zastupovanie v elektronickej podobe, vyžaduje jej zaručená konverzia podľa § 25 ods. 3 zákona o e-Governmente. K tomu ďalej konštatoval, že pokiaľ plná moc existuje len v listinnej podobe, ako originál resp. jej úradne osvedčená fotokópia, pripojí sa k elektronickému podaniu ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou podľa § 35 ods. 2 zákona o e-Governmente. Krajský súd v tejto súvislosti ďalej uviedol, že inú podobu plnej moci nemôže akceptovať pre účely predmetného sporového konania, čo vyplýva aj z aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 31. mája 2018, sp.zn. IV. ÚS 342/2018, a obdobne aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 13.11.2018, sp.zn. III. ÚS 422/2018.

9. Sťažovateľ zastúpený advokátom podal proti napadnutému uzneseniu včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ SSP. Poukázal na § 49 ods. 1 SSP a namietal, že nedostatok právneho zastúpenia je odstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky, pričom pri jeho odstraňovaní je potrebné vyvarovať sa prílišnému formalizmu, aby žalobcovi nebol odňatý prístup k súdu (čl. 46 ods. 2 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Prílišné formalistické odmietnutie žaloby len z týchto dôvodov je podľa názoru sťažovateľa odmietnutím spravodlivosti. Namietal, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že z jednoznačnej formulácie zákonnej požiadavky na povinné zastúpenie aj na spísanie žaloby je nevyhnutné potom vyvodiť, že preukázanie splnenia tejto procesnej podmienky musí vyplývať už z podanej žaloby a jej povinných príloh, čo v danom prípade bolo podľa sťažovateľa splnené. Poukázal na ústavnoprávny rozmer, v ktorom sa výklad podľa izolovanej dikcie § 49 ods. 1 a § 98 ods. 1 písm. f/ SSP dostáva do rozporu so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa sťažovateľa je potrebné tento rozpor riešiť ústavnoprávnym výkladom podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, pri ktorom sa systematickým výkladom hľadá riešenie problému, ktorý pri striktné formálnej aplikácii § 49 ods. 1 v spojení s § 98 ods. 1 písm. f/ SSP vedie k obmedzeniu prístupu účastníka k súdu. Ďalej uviedol, že výnimka ustanovená v § 49 SSP je síce výnimkou z povinného právneho zastúpenia advokátom, nie je však oslobodením od povinnosti odborného právneho zastupovania v konaní a § 49 ods. 1 SSP je podľa sťažovateľa potrebné vykladať tak, že vysokoškolské právnické vzdelanie sťažovateľa, jeho zamestnanca alebo člena, ktorý za neho pred súdom koná, je ekvivalentom odbornej erudície advokáta a má poskytovať záruku profesionálneho zastupovania sťažovateľa. K tomu ďalej uviedol, že rovnako musí byť v konaní pred súdom preukázané splnomocnenie udelené advokátovi a žaloba/kasačná sťažnosť musí byť spísaná advokátom alebo musí byť preukázaná skutočnosť, že žalobu/kasačnú sťažnosť v mene žalobcu/sťažovateľa spísal jeho zamestnanec alebo člen s vysokoškolským právnickým vzdelaním

druhého stupňa. Namietal, že pokiaľ krajský súd uviedol, že do spisu boli predložené len obyčajné fotokópie vysokoškolského diplomu a poverenia, zákonná úprava však nevyžaduje predloženie úradne overenej kópie diplomu prípadne poverenia a to ani v prípade zastupovania advokátom.

10. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo 61/2009 z 25.11.2010, týkajúceho sa originality listiny, ktorá v konaní má byť dôkazným prostriedkom, pričom bolo konštatované, že skutočnosť, či ide o originál listiny nie je pre jej spôsobilosť byť listinným dôkazom rozhodujúca. K tomu uviedol, že od spôsobilosti listiny byť dôkazným prostriedkom je potrebné odlišiť spôsob vykonania dôkazu listinou súdom a posudzovanie pravosti a pravdivosti listiny, keďže touto sa súd zaoberá v rámci hodnotenia dôkazov. Dôkaz vykonaný fotokópiou listiny hodnotí súd ako každý iný dôkaz podľa zásad uvedených v SSP. Pokiaľ krajský súd v bode 10 napadnutého uznesenia poukázal na § 23 ods. 5 zákona o e-Governmente, týkajúceho sa zaručenej konverzie, sťažovateľ namietal, že uvedené je neaplikovateľné na prejednávajúcu vec, keďže sťažovateľ bol zastúpený svojím členom a preto nemožno hovoriť o plnomocenstve, keďže zastúpenie sťažovateľ preukazoval doložením potvrdenia o dosiahnutí požadovaného vzdelania a poverení na spísanie žaloby a zastupovanie v konaní. K tomu ďalej uviedol, že na rozdiel od plnomocenstva, kde osoba vykonávajúca konverziu zabezpečuje prenos originality a teda aj právnych dôsledkov do elektronickej podoby, ale právne skutočnosti vyplývajúce z diplomu platia aj bez toho, aby musel byť opatrený zaručenou konverziou.

11. Sťažovateľ namietal nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia a uviedol, že odôvodnenie v bode 2 napadnutého uznesenia je v rozpore s obsahom spisu, keďže krajský súd uviedol, že mu sťažovateľ predložil len „obyčajnú fotokópiu“ pre člena žalobcu, avšak jednalo sa o dokument, ktorý je podpísaný kvalifikovanou elektronicou pečatou sťažovateľa. Ďalej namietal, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, pretože napadnuté uznesenie postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkových okolností podľa príslušných zákonných ustanovení. Uviedol, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávanych prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, pričom podľa názoru sťažovateľa uvedené sa vzťahuje aj na prejednávajúcu vec.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

13. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR 30. júna 2021 a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 1Sžk/40/2021. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

14. Podľa § 49 ods. 1 zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, žalobca musí byť v konaní pred správnym súdom zastúpený advokátom; to neplatí, ak má žalobca, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na správnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého

stupňa. Povinnosť zastúpenia sa vzťahuje aj na spísanie žaloby. Splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť.

15. Podľa § 182 ods. 2 písm. a/ a b/ zák.č. 162/2015 Z.z., k správnej žalobe musí byť pripojené

- a) splnomocnenie udelené advokátom, ak nejde o výnimky uvedené v § 49 ods. 1 a 2,
- b) potvrdenie o požadovanom vzdelaní žalobcu, jeho zamestnanca alebo člena podľa § 49 ods. 1.

16. Podľa § 98 ods. 1 písm. f/ zák.č. 162/2015 Z.z., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20210801>> alebo § 50 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20210801>>.

17. Podľa § 489 zák.č. 162/2015 Z.z., za vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa sa na účely tohto zákona považuje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo.

18. Po preskúmaní spisu a postupu krajského súdu vo veci kasačný súd konštatuje, že má za preukázané skutkové okolnosti, tak ako boli popísané krajským súdom v napadnutom uznesení. Sťažovateľ podal dňa 1. decembra 2020 prostredníctvom elektronických prostriedkov všeobecnú správnu žalobu, podpísanú prostredníctvom elektronického podpisu predsedu sťažovateľa a deklarovaného člena sťažovateľa - JUDr. A. B.. Prílohou žaloby bolo potvrdenie o dosiahnutí vysokoškolského právnického vzdelania (diplom) zo strany osoby JUDr. A.Á. B., ktorý bol súčasne v texte žaloby označený ako člen sťažovateľa, ktorý za neho na krajskom súde koná alebo ho zastupuje, pričom bol označený aj ako osoba, ktorá žalobu spísala. Uvedený diplom bol priložený vo formáte pdf., ktorého obsahom bola obyčajná kópia a súčasne bol podpísaný elektronickým podpisom zo strany JUDr. B.. Okrem diplomu prílohou k žalobe bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného a stanov sťažovateľa, podpísané elektronickým podpisom zo strany predsedu sťažovateľa.

19. S ohľadom na uvedené následne krajský súd vydal uznesenie č.k. 2S/275/2020-24 z 14. decembra 2020, ktorým sťažovateľa vyzval, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia citovaného uznesenia doručil krajskému súdu splnomocnenie na zastupovanie prevedené do elektronickej podoby zaručenou konverziou alebo predložil originál, prípadne úradne overenú fotokópiu splnomocnenia udeleného sťažovateľom zvolenému advokátovi na podanie správnej žaloby a na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred krajským súdom alebo potvrdenie, že jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na krajskom súde koná alebo ho zastupuje má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a poverenie pre tohto zamestnanca alebo člena sťažovateľa v konaní o správnej žalobe pre krajský súdom v predmetnej právnej veci. V odôvodnení citovaného uznesenia krajský súd poukázal na potrebu obligatórneho právneho zastúpenia, uviedol dôvody, pre ktoré požaduje doručenie uvedených dokumentov, popísal, akým spôsobom žiada predmetné dokumenty doložiť a poučil sťažovateľa o následkoch prípadného nesplnenia si povinnosti, uloženej výzvou - t.j. predloženie originálu alebo overenej fotokópie diplomu a predloženie splnomocnenia alebo poverenia, ktoré musí byť udelené na podanie a spísanie správnej žaloby a zastupovanie sťažovateľa o správnej žalobe pred krajským súdom v predmetnej právnej veci. Citované uznesenie bolo sťažovateľovi podľa doručienky v spise preukázateľne doručené dňa 16. decembra 2020 a teda lehota na splnenie uloženej povinnosti mu uplynula do 31. decembra 2020. Sťažovateľ až po uplynutí uvedenej lehoty, dňa 4. januára 2021 doručil súdu dokument s názvom „Poverovací dekrét na vykonávanie funkcie tajomníka Združenia domových samospráv a na právne zastupovanie ZDS vyplývajúce z tohto poverenia“, ktorý obsahoval súhrn povinností JUDr. B., medzi ktorými bolo všeobecne uvedené pod písm. e/ aj „spisovať a podávať správne žaloby a zastupovať ZDS ako žalobcu pred správnymi súdmi“. Dokument bol podpísaný elektronickými podpismi zo strany predsedu sťažovateľa a JUDr. B..

20. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ nespĺnil povinnosť, ktorá mu bola uznesením č.k. 2S/275/2020-24 z 14. decembra 2020 uložená, v stanovenej lehote, krajský súd preukázanie podmienky právneho zastúpenia považoval za nedostatočné z dôvodu, že sťažovateľ nepredložil originál alebo overenú fotokópiu diplomu svojho člena v elektronickej podobe zaručenou konverziou a vydal napadnuté uznesenie, ktorým v zmysle odmietol žalobu

21. Kasačný súd aj s ohľadom na obsah kasačnej sťažnosti posúdil aplikáciu ustanovenia § 98 ods. 1 písm. f/ SSP z dôvodu nedostatočného preukázania právneho zastúpenia v prejednávanej veci pri plnom rešpektovaní základného práva účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pričom konštatuje, že odmietnutie žaloby pre uvedené nedostatočné preukázanie právneho zastúpenia v prejednávanej veci nevykazuje znaky obmedzenia základného práva na súdnu ochranu bez zákonného podkladu, pričom taktiež vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia sa nejedná v tomto prípade o prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníka. Z obsahu uznesenia, ktorým krajský súd vyzval sťažovateľa na predloženie dokumentov preukazujúcich právne zastúpenie je zrejmé, že išlo o dokumenty, ktorých predloženie má oporu v zákone a má základný význam pre posúdenie prípustnosti žaloby, keďže ide o vec, pri ktorej je vyžadované právne zastúpenie. Okrem uvedeného krajský súd v uznesení určil, akým spôsobom je potrebné dokumenty doručiť, poskytol na splnenie si tejto povinnosti sťažovateľovi primeranú lehotu a súčasne ho poučil o následku pre prípad nespĺnenia tejto povinnosti v ním určenej lehote.

22. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že deklarovaný člen sťažovateľa, ktorý bol označený ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním zastupujúca sťažovateľa v konaní na účely preukázania dosiahnutého vzdelania predložil obyčajnú fotokópiu diplomu o dosiahnutí titulu „Doktor práv“ (v skratke „JUDr.“) v študijnom odbore 3.4.1. právo. Za vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ktoré je potrebné preukázať v prípade pokiaľ sťažovateľ má zastupovať jeho člen, sa na účely SSP považuje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo. Kasačný súd aj odhliadnuc od skutočnosti, že bola zo strany sťažovateľa predložená obyčajná fotokópia a ostalo tomu tak aj napriek následnej výzve krajského súdu, ktorý žiadal doplniť overenú fotokópiu resp. originál, považuje za potrebné vysloviť pochybnosť o tom, či by preukázanie požadovaného vzdelania prostredníctvom hoci aj originálu diplomu o dosiahnutí titulu „Doktor práv“ (v skratke „JUDr.“) bolo postačujúce na relevantné preukázanie dosiahnutia vysokoškolského štúdia druhého stupňa v odbore právo.

23. Uvedené vyvoláva pochybnosť z dôvodu, že vykonanie rigoróznejšej skúšky a udelenie titulu JUDr. v odbore právo ešte samo o sebe nemusí byť automaticky spojené s tým, že dotknutá osoba absolvovala vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, keďže k rigoróznejšej skúške v odbore 3.4.1 právo možno pripustiť aj absolventa vysokoškolského vzdelania druhého stupňa príbuzného študijného programu (ako napr. 3.1.7 Verejná politika a verejná správa, 8.3.1 Ochrana osôb a majetku). Už táto skutočnosť podľa kasačného súdu sama o sebe postačuje pre konštatovanie, že sťažovateľ v konaní pred krajským súdom nepreukázal dostatočným spôsobom nadobudnutie požadovaného vzdelania vo vzťahu k členovi, ktorý mal byť podľa slov sťažovateľa poverený na jeho zastupovanie, spísanie a podanie žaloby.

24. Pokiaľ ide o samotné poverenie, kasačný súd konštatuje, že sťažovateľom predložený dokument nemožno považovať za splnenie povinnosti uloženej krajským súdom, pričom z obsahového hľadiska nekorešponduje povereniu udelenému na zastupovanie, spísanie a podanie žaloby v predmetnom konaní vedenom pred krajským súdom, Napriek skutočnosti, že predmetný dokument je označený okrem iného aj ako „poverovací dekrét na právne zastupovanie ZDS vyplývajúce z tohto poverenia“ s prihliadnutím na jeho konkrétny obsah možno konštatovať, že ide o všeobecne formulovaný dekrét, ktorý má skôr povahu menovacieho dekrétu vo vzťahu k funkcii tajomníka sťažovateľa ako združenia. Pokiaľ ide o časť venovanú spísaniu a podaniu žaloby, z obsahu dekrétu je zrejmé, že ide o všeobecnú povinnosť osoby vykonávajúcej funkciu tajomníka, avšak absentuje zreteľné vymedzenie informácií

relevantných pre možnosť posúdenia tohto dokumentu ako poverenia, ktoré by slúžilo ako ekvivalent splnomocnenia pre advokáta a teda umožňovalo by zastupovať, spísať a podať žalobu v predmetnom konaní pred krajským súdom, pretože absentuje napr. zásadná informácia spočívajúca v tom, v akej konkrétnej právnej veci je dotknutá osoba konať v takomto rozsahu.

25. Okrem vyššie uvedeného má však primárny vplyv na posúdenie tejto veci skutočnosť, že sťažovateľ nespĺnil krajským súdom uloženú povinnosť v lehote určenej v uznesení 2S/275/2020-24 z 14. decembra 2020, pričom so spôsobom splnenia tejto povinnosti bol prostredníctvom obsahu citovaného uznesenia oboznámený a súčasne bol aj riadne poučený o následkoch jej prípadného nespĺnenia v určenej lehote.

26. Pokiaľ ide o sťažovateľovu argumentáciu spočívajúcu v tom, že pri odmietnutí žaloby by zo strany krajského súdu z dôvodov uvedených v napadnutom uznesení išlo o prílišný formalizmus, ktorého dôsledkom by mohlo byť odmietnutie na prístup k súdu, kasačný súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, pričom obdobný prístup k danej otázke je zaužívaný aj zo strany Ústavného súdu SR (viď. napr. uznesenie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 231/2018-11 z 10. mája 2018).

27. Kasačný súd sa stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu a konštatuje, že krajský súd sa s danou vecou dostatočne vysporiadal a vyvodil správne skutkové a právne závery, ktoré nemožno spochybníť námietkami sťažovateľa obsiahnutými v kasačnej sťažnosti. S ohľadom na uvedené kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

28. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.